

О. С. Кухар-Онишко

Лисянський Марк Самійлович

ЛИСЯНСЬКИЙ Марк Самійлович (31. 12. 1912(13. 01. 1913), Одеса – 30. 08. 1993, Москва) – поет. Член СП РФ. Державні та бойові нагороди СРСР. Навч. у Моск. інституті журналістики (1932–34). Учасник 2-ї світової війни (сапер, спецкор військ. преси, ред. дивізій. г. «В бой за Родину!»). Працював 1929–32 на Микол. суднобуд. заводі (у завод. літ. об'єдн. «Шків» познайомився з [Е. Багрицьким](#)); у київ. г. «Комсомолец Украины»; редакціях обл. газет РФ. У Москві – від 1945. Писав російською мовою. Дебютував у колектив. зб. «Наши люди» (Ярославль, 1939). Перша зб. «Берег» (1940); враження воен. років – осн. зміст зб. «Фронтная весна», «Моя земля» (обидві – 1942), «От имени Черного моря. 1941–1945» (1947; усі – Ярославль), «Почта полевая» (Москва, 1963). Автор зб. «Золотая моя Москва» (1951), «Всегда с нами» (1955), «Друзьям и товарищам» (1958), «За весной – весна» (1959), «Дивный город» (1965), «Такое время» (1968), «Навсегда» (1970), «Лучшие годы мои» (1971), «Сквозь ветры беспокойные» (1974), «Избранное», «Моя акация» (обидві – 1975), «За горами, за лесами» (1976), «Дорогая моя столица» (1977), «Города, города» (1978), «Спасибо» (1981), «Сигнальный огонь» (1983), «Избранные произведения» (1983, т. 1–2), «Напутствие» (1987), «Преодоление» (1988), «Одна мелодия» (1992), «Диалог» (1996; усі – Москва) та ін. На слова Л. написано популярні пісні «Моя Москва» (1942, від 1995 – гімн Москви, музика І. Дунаєвського), «Осіннє листя» (музика Б. Мокроусова), «Зорі московські» (музика А. Островського), «Нова дорога» (музика О. Пахмутової), «Роки», «Це було учора», «Пісня вічної юності» (музика Я. Френкеля), «Моя батьківщина», «Дівчину Чайкою звать», «Що таке любов» (музика О. Долуханяна) та ін. Вірш поета прозорий і простий, відзначається нар. образністю і метафоричністю. Деякі поезії Л. переклали С. Голованівський, М. Удовиченко та ін. Дитинство провів у Миколаєві, якому присвятив низку віршів

(«Корабелы», «Белый парус», «Адмиральская», «Я приезжаю в город Николаев», «В детстве», «Николаев», «Город над Ингулом и над Бугом», «Дума о матери», «Отец», «Акация»). Дружина А. Копоруліна-Лисянська видала його кн. «Провинциальные рассказы» (Москва, 2004). Встановлено мемор. дошки на будинку, де він жив у Москві, та на Будинку піонерів у Миколаєві.

Рекомендована література

1. Мірошніченко Є. Щоб своє серцебиття звірити... // Пд. правда. 1983, 12 лют.;
2. Тупайло С. Марк Лисянський: класика вчора і сьогодні // Рідне Прибужжя. 2008, 9 лют.;
3. Чуткие струны Марка Лисянского. Н., 2011.

Бібліографічний опис:

Лисянський Марк Самійлович / О. С. Кухар-Онишко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55042>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).